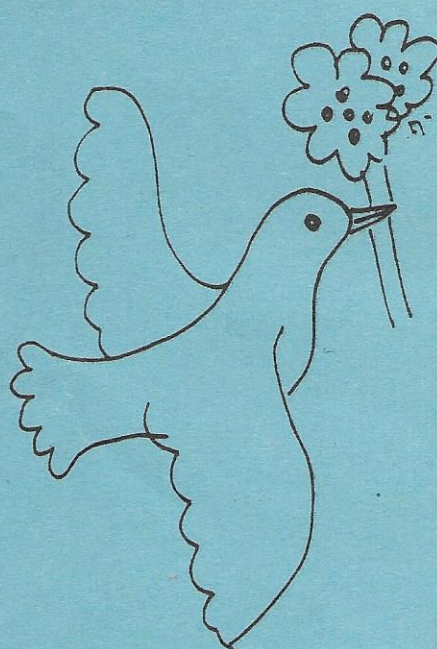

מה נשמע?

הלן, הלן - מה נשמע? אומרים שיהיה טוב... נו, אפשר לצפות ליותר
מזה?

* כיום ו' הרוסס יגיעו. זוג אחד קרובים רחוקים של עדנה קולינס ומשפחה
שנייה עם ילדים (ראה פרטים בהמשך). עדיין חסרים שמיכות, כריות, קומקום, תנור
חשמלי, כורסאות. יש תוכנית להתחיל בחוג ללימוד רוסית בקיבוץ, 15 חברים נרשמו
והמורה יהיה יפנים, שעובד במפעל.

* אפרת אדלשטיין יצאה לשבת חנוכה. אפרת, אבנ מאחלים לך הצלחה נסיפוק בכל מעשיך ומצפים
לשמוע ממך לפעמים, עד שתחזרי הביתה.

* צוות המזון מוסר שמאז החלטת המזכירות בקשר לכלים מחדר-האוכל, חברים מביאים כלים
מהבית כדי לקחת אוכל והצוות מעריך את שיתוף הפעולה.

* ליאת וסיגל מתגייסות בסוף השבוע, בנות, אבנחנ מאחלים לכן תקופה לא יותר מדי קשה
ושיהיה לכן גם סיפוק בשירות שלכן. נשמח לראותכן בבית עד כמה שניתן.

פועלת
* כלבים כלבים! ועדת הכלבים/לפי החלטות החברה, אבל כיום ו' לפני שבועיים ספרתי
7 כלבים רצים למטה בבניין חדר-האוכל, בין הילדים שבהגים לשחק שם. חברים, שתפו פעולה.
התחשבו באחרים וביום ו' תסבירו לכלבים שזה לא הזמן להסתובב.

* אי-אפשר לעבור לסדר-היום בלי להגיד מילה על עמית שובל (הבן של תמר). הנער הזה
מאלף את הכלב שלו. תענוג לראות איך הוא מדבר איתו ונותן לו הנראות וכן מחממת. עמית,
אולי תוכל לפתוח חוג לבעלי כלבים?

* דוד דבולט, מרכז משאבי האנוש שלנו, מספר שהוא כבר ישב עם סטודנטים שלומידים כמה
שנים, כדי לדעת מה כוונתם לעתיד, כי צריכים לחשוב ולתכנן לטווח ארוך. הוא מתכוון לשבת
עם הוועדה שחרנו בה עכשיו ואז יכתוב דו"ח לחברים.

* ביצענו הזמנה לכריכת ספרים וגם כרכנו אחדים לאנלפן. עכשיו מחכים לתשלום והעתיד
יביא מה שביא.

* בספריה מתקדמים יפה בהכנסת ספרים למחשב. כל ה"סיפנרת" באנגלית ובעברית כבר רשומה
(הכנסנו 16,500 ספרים). עכשיו אנחנו מכניסים את הספרים של מדע בדינוני ויישארנו רק הספ-
רים העיוניים בספריה ובחדר ויצמן. מאיר ממשיך בפעולתו להוציא ספרים ישנים ולא דרושים
יותר, כדי לפנות מקום לכל היתר (הנצאנו כ-2000).

* ראובן מנדז'יגורסקי מוסר שבעבור לדירת גנפש אחרת (בתל-אביב) כתחילת דצמבר. היא
ברחוב גאולה, בצד הקרוב לרחוב אלנבי, היא ידונו יותר בשבוע הבא.

אני רוצה להוסיף מה שבונדאי לא ידוע לכללם. ראובן דחף אותנו בנועת החברה עם גישתו
נדאגתו למקום נוח לחברים. הוא עשה מאמץ גדול (בזמן האחרון בעזרת שבי) נמקנה שיותר
חברים ישתמשו בדירה ויהיו מרוצים. ראובן, הרבה תודות ותמשיך לדאוג לנו בשקט שלך.

* ראיתם שטח גירניום בכניסה לפארק שלנו? זו עבודתה של אסתר סולומון. והיא אחראית
וגאה לטפל בשטח שלה. אסתר, תודה על הפיבה היפה שגידלת לנו.

* ממשק הילדים מוסרים שאחרי הנדעתם לפני שבוע ב"דבריי" תוכי אחד הנחזר למנחת. האחראים
מבקשים מהנורים - "אם ילד מביא בעל-חיים הביתה, תשאלו אם קיבל אישור."

(המשך בעמ' 4)

(מה בשמע - המשך)

* רג'י מוסרת שלקראת חנוכה יש עליה במכירה. היא מוכרת צעצועים ותכשיטים. בשבוע הבא היא תמכור בקיבוץ אפיקים, בכלבו, במשך שבוע ימים.

* דודיק, סדרן העבודה שלנו - צריך להיפגש קצת מעבודתו ומסר את ה"כיסא" שלו לאילן המאירי בזמן שהוא בחופש. אילן מוסר שאין שום שינוי שם, חוץ מצבע הטלפון.

אז, חברים, מה לעשות? כן כן - לעשות שינויים.

* השבוע התקיים ערב חברתי להורי חברים בקיבוץ, ביוזמתה של רחל מן. 12 הורים הגיעו לערב "בינגו", נהנו ביחד וגם קיבלו פרסים. המנחה היה ריימונד סולומון.

* רוני ביוטו מסביר שעבדו בשטח בוי סביב המלונות ועכשיו מתרכזים בשטח סביב מגרש החנייה, כולל הדשא הגדול מול המכסה, שסביבה יהיו הרבה שינויים.

* החלמה מהירה לכל מי ששוכב בבית-חולים או בבית (כולל קרבי פוקס שנפלה ושברה את היד ונזקקה לביתוח). תחזרו לחיים הרגילים עד כמה שיותר מהר.

שבת שלום, שבוע טוב

שלכם - בטע

ועוד על הנעשה בעניין
"בית ראשון במולדת" אצלנו:

(א) שתי המשפחות הראשונות
העומדות להגיע בימים אלה,
תגורר בדירות שעמדו ריקות
עד עכשיו (אחת, שהיא למעשה
דירת קליטה) ליד ג'ק כרובק
והשנייה, שהיתה של ההורים
רזניק ז"ל, ליד ביתה של
גב' בילגורי.

(ב) אנו מבררים את האפשרות
של אולפן עבודה לעולים
צעירים מרוסיה, אולפן מקביל
לאולפן "אורן" גם לזה יש
שיכון בבתי המתנדבים שאינם
מאוכלסים כעת.

בשם הוועדה המארגנת - יעל ב'

הערב - ע"פ שבת

ערב חברתי

בס"מ

"בית ראשון במולדת"

בהשתתפות: אה"ר מלכין-גדות

ומעמותת נקטור מבנה"מ בסיפולו

ומעמותת אטלנטיק וקטל אורן

במועדון

כ"ב 21³⁰ - 8⁴⁵

יש שאלות (ותשובה)

(א) תשובות לשאלות מלפני שבוע:

1. בית הקברות, בעוד זמן מועט יפורסמו הצעות לצוות שיטפל בנושא. בנוגע לשבילים בחלק החדש, מיכי מנסר שתוך שבועיים זה יהיה מסודר. המכבש כבר פה.
2. הקריון בחיפה: המטרה היתה הפעם לבדוק את השוק ובזה השגנו תגובות טובות. כיסינו את הוצאותינו. מיכי ישב עם הקשורים לנושא, בשבוע הבא ימסור דו"ח, כמה שניתן.
3. תחבורה הביתה מראש-פינה: גבי, מרכז נעדת התחבורה מנסר:
 - (א) נהג שמסאיר חברים בראש-פינה מחוסר מקום, חייב להסתובב בהגיעו הביתה ולהביא את החברים מראש-פינה.
 - (ב) יש שני נהגים כל שבוע נהם מחלקים את השבוע ביניהם. אם נהג מאוד עמוס ביום מסויים ולא מסתדר, זכותו לפנות לנהג השני לעזרה.
 - (ג) בימים ב' וד' הנהג התורן עוסק בנסיעות משעה 16.00 עד 20.00 כל הזמן. הוא מביא ילדים לחוגים באילת-השחר, בחצור ובראש-פינה. בימים אלה רצוי שההורים יעזרו בנהיגה כמו שעשו בעבר. לכן, שרה, אולי תוכלי לעשות סידור מתאים עם ההורים, כדי להקל על הנהג התורן ולמנוע מהחברים לחכות הרבה זמן בראש-פינה.

(4) עוד בקשר לבטיחות -

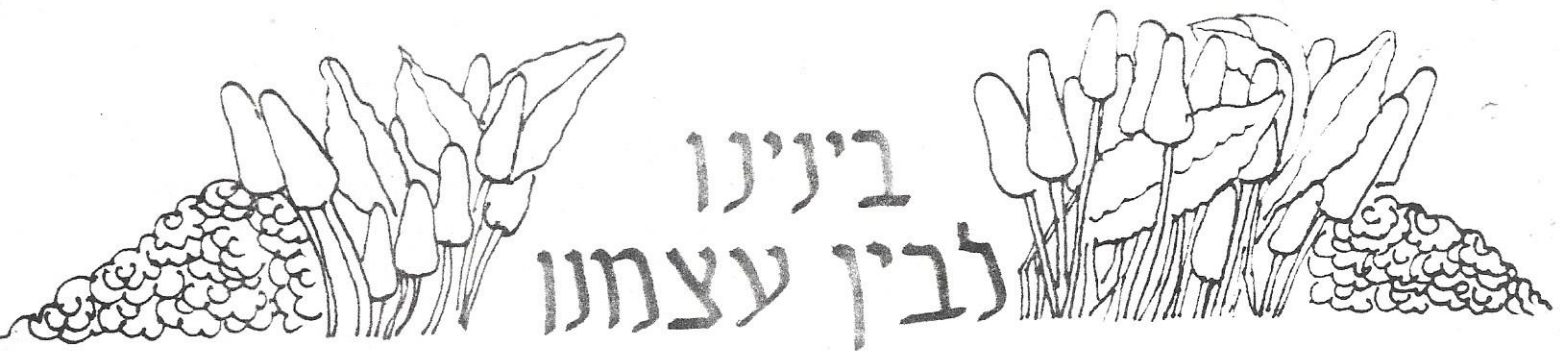
- יציאת חירום מהמועדון (על-יד הפלאק של דדו לפני האולם).
- אלק מנסר (בתוקף תפקידו בחנוך) שאסור לסדר סידור חירום כמנ בדלת הצדדית של האולם, כי במועדון הדלת בפתח ישר למדרגות.
- בקשר למצב של אותן המדרגות, מיכי מנסר שהנושא בטיפול ויש פעולה להשיג את הכסף הדרוש לכך.

היתה בקשה לקבל הסבר יותר מובן לחברים שלא יושבים במועצה הכלכלית ונהם לא בתוך העניינים כל הזמן. מקס מדר הבטיח להכניס דו"ח על הדיונים שהיו עד עכשיו.

(ב) שאלות חדשות

- שאלת 1: כולנו היינו ב"High" בזמן האנפרה ונהנינו גם כן, אבל חברה שואלת: האם קיבלנו תשלום, האם זה מכסה את הכול, כגון מלונות, תספורות, תפירה, שחקנים, כיבוד, ברוס, עפרה וכו'.
- שאלת 2: כמה כסף הוצאנו בנוי על שתילים וכו' סביב האולם ומקומות אחרים? מאיפה הכסף?
- שאלת 3: אני חבר כפר הבשיא הנהנה משנים של פוריות ויופי הבני בקיבוץ עד לאחרונה עם התנפעה המזונועת של כריתת עצים בלי סיבה בראית לעין. עצים נתיקים יפים, מצילים ורחוקים מקוני חשמל, פשוט נחתכים לחתיכות ובמכרים להבלנים. לכל הפחות אני דורש הסבר מאנשי הבני על כל עץ שנכרת ועם זה, הפסקת הטבח בעצינו.

(תאלמנני שהכניס לתא שאלתא מס. 3 מתבקש להזדהות - אחרת התשובה בספק)

קציר הדמים ופתרון אנלי

לפעמים קשה לתפוש את עוצמת המכה.
בשבוע אחד נהרגו תשעה משלכנו ושמונה שלהם.
הם באו להרוג ולפצוע כל מי שיזדמן בטווח היריה,
ומנהיגיהם, טרוריסטים ודתיים כאחד, משבחים את המעשה.
היש פתרון לכל תאיבה הזאת, לכל השנאה התהומית,
שלא בדרך של אנשי "כך" והג'יהד המוסלמי?
אולי יש ללכת בעקבות היהודי הנודד הנצחי -
ולעזוב את ירושלים, קרית-שמונה ונהריה
ולמצוא מקלט בלונדון, ניו-יורק, ברלין וסופיה.

שם נחיה בצל האיום של "פמאט" (בכל
מקום בשם אחר) ונתעלם מן העלבונות והמכות.
ובשינוי שם וניתוח אף ננסה לא להזדהות.
ואם מיס יגיעו עד נפש והתבוללות לא תעזור
נמשיך לנדוד ונבזה נמצא מזנר.

אם על גדות ההדסון והתמזה נשב ונבכה
בזכרנו את ירושלים ועץ השדה,
שהוא האדם היהודי הנפחד והאמיץ, הדואב והצותל
החלש, החזק, המאמין והשולל.

שם נגדל ילדינו, נכדים לדור חלוצים,
נספר להם שבגליל יש בית, שדות, המון עצים.
וכדאי תמיד שבכל מקום חפצינו יחיו ארנזים
כי מחר או מחרתיים אולי נהיה אנוסים
(תרתי משמע) לנרע - הלאה...

שיטת הענישה פועלת ויש להרחיב אותה

החברה שאמרה באסיפה "אני לא אוהבת את השיטה, אבל היא כנראה פועלת ועל כן אצביע
נגד הערעור" צודקת, ועוד איך צודקת.

העובדות: בשבוע הראשון של הפעלת העונש (תמורה בעד גניבת סכו"ם וכו') נתפשה חברה
אחת שלקחה קומקום פלסטי. חשבונה חוייב למרנת שהיא החזירה את הקומקום באותו ערב. באותו
שבוע הוחזרו (בצינעה, כמוכן) כמות לא מבוטלת של כלים:

- 10 סכינים הנושאים את המילים המודפסות "מלון קינג דייויד"
- 7 מזלגות עקומים שכתוב עליהם "שירות בתי הסוהר"
- 20 מפיות בצבעים שונים, עליהם מודפס "בתיאבון קיבוץ מעין ברוך"
- 3 ספלים (חרסינה) שמעוטרים בדיוקנו של המלך ג'ורג' החמישי האנגלי
ועליהם כתוב God Save the King
- 6 צלחות שקשה לקבוע האם הם מקיבוץ זה או כמו שכתוב על אחת מהן
"נגנבה מאילת-השחר כשהכיתה של אפרים ומיכה למדה שס",

המשך ב

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

ואם השיטה פועלת בהצלחה כה גדולה, יש להמשיך בה - נאנו מרשים לעצמנו לעשות את מה שהמזכירות מרשה לעצמה כשהיא מתעלמת מן האסיפה - נאנו רוצים להציע את העובשים הבאים:

(א) מי שנתפס בלקיחת ספר מן הספריה יחוייב בשונוי שני ספרים ולא יוכל לצאת להשתלמות קצרה או לחוגים בראש-פינה.

(ב) מי שייתפס, או ילדו ייתפס, או עבדו או שפחתו ייתפסו בלקיחת אוכל מן האקונומיה ייקנס בסכום השווה לכלכלה של משפחה של שבוע ימים (צמוד למדד).

(ג) מי שמשאיר אופניים במצב המסכן את הולכי הרגל בלילה, יוציאו לו את האוויר מן הצמיגים.

(ד) מי שזנרק בדלי סיגריות למשתנה יחוייב בחודש ימים עבודת-פרך בכל מקום שרכז השירותים/הסדרן/מרכז המשק/הרב"ש ירצו.

כשמוצאים שיטה יש לנצל אותה עד תום.

איזו ישיבה מצחיקה

קשה להבין את החברים שהתרגזו על ההומור שמבסה מזכירנו, לפעמים בהצלחה, להכניס לדו"חות המזכירות או בסדר-היום של האסיפה. הרי כולם צחקו כשקראו את הסעיף האחרון בהודעת האסיפה "שינויים בסידור-העבודה עקב האירועים באזורנו". היו גם כאלה שרצו הביתה לחפש את הנשק האישי ואחרים שמהירו לפתוח את המקלטים.

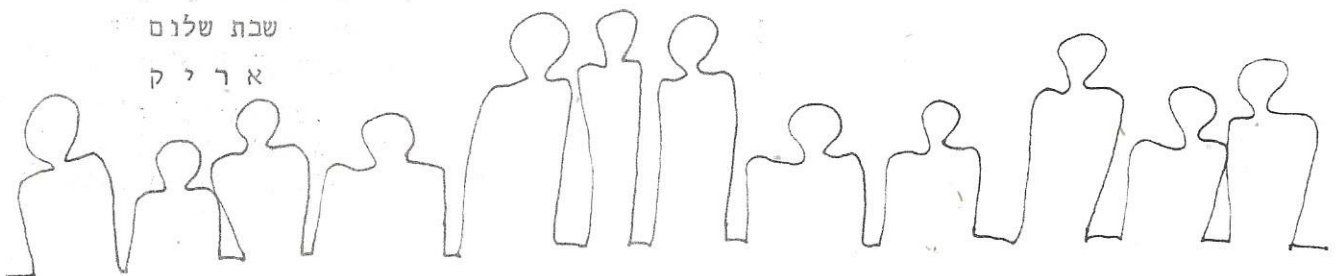
אבל אנחנו לא הקיבוץ היחיד שיש לו מזכיר שמבסה להצחיקנו. המערכת של עלוננו מצאה בעלון "עלי גבעה" (איחוד - שם בגליל) דו"ח משיבת המזכירות בזו הלשון:

נוכחים: איקסי, בוצקי, צ'יצ'לינה (כינוי), פליקס, עתליה, אמי. בעדרו: איגור וולדימיר הוזמנו לודמילה וסרג'יו.

המזכיר פתח באומרו שהודות להמעות התנין של הגזבר פליקס הבנק - פירסט נשונל בנק אוף טובא - אישר לנו עוד הלוואה מבלי להגדיל את הריזיקו או להפריע לתזרים (?). הוא בירך את צ'יצ'לינה שחזרה מעבדה סוציאלית שנעשתה למען מלחי הצי השישי שהגיעו לחיפה. המזכירות החליטה לעזור לאמי להניק את תיבוקה, יצחק ארסמנס, שכולם מכנים אותו ייצמוס וכולם שרו לו את שיר הארס הידוע "שד אחד של עם אחד". המזכירות לא קיבלה את הערעור של סרג'יו לקבוע שלמרות שהוא ולודמילה נפרדו ועומדים להתגרש, הוא חייב לשלם לה מזונות ותלושים למרכולית על בסיס העיקרון הקיבוצי שנקבע ע"י האישיות מהעליה השנייה - מילטון פרידמן - "כל אחד צריך לקיים את משפחתו". סרג'יו גיסה לדמין התקפה אפילפטית, אבל אחרי שמרכז המשק בוצקי דרך לו על היבלת, כולם התפרצו בצחוק. עתליה מסרה שוועדת החברה עומדת על זה שכל מי שמקבל פנסיה מן הפיליפינים מתקופת מרכוס ימסור אותה לקרן שתיקרא "הקרן הקיימת לחללי הבירוקרטיה הקיבוצית". איקסי אמר שהוא לא ימסור את הפנסיה שלו כל עוד המזכירות לא נוקפת אצבע בקשר לעובדה שהחבר בוח אפרוח מחזיק פיל פרטי במגרש החנייה. כולם שתו צ'יכס ריגל ואכלו עוגת קרם. חבל שהמצוקה עדיין נותנת אותותיה בישיבת המזכירות.

שבת שלום

א ר י ק

עֵינֵינוּ ! ♡

ממרפאת השיניים מנסרים:

(1) בזמן האחרון שוב התרבו המקרים של אי-הופעות או אי-חורים בזמן להזמנת תור אצל רופא השיניים. נערים, חברים, אנא הקפידו להגיע בזמן!! הודיעו אם אי-אפשר להגיע ואל תבזבזו זמן וכסף של כולנו! האם צריך גם פה לחייב את החבר בתקציב האישי שלו?... (דרך אגב, השיטה הזאת פועלת בהצלחה במספר משקים!).

(2) יחד עם זה, חברים אשר מזמן לא ביקרו במרפאת השיניים ואשר מעוניינים בבדיקה שיגרתית, מתבקשים להירשם על הלוח ואתן להם תור בהקדם.

זיכרו - טיפול שיניים אינו חובה אלא זכות. ת. אלה השיניים שלכם, כלומר הבריאות שלכם!

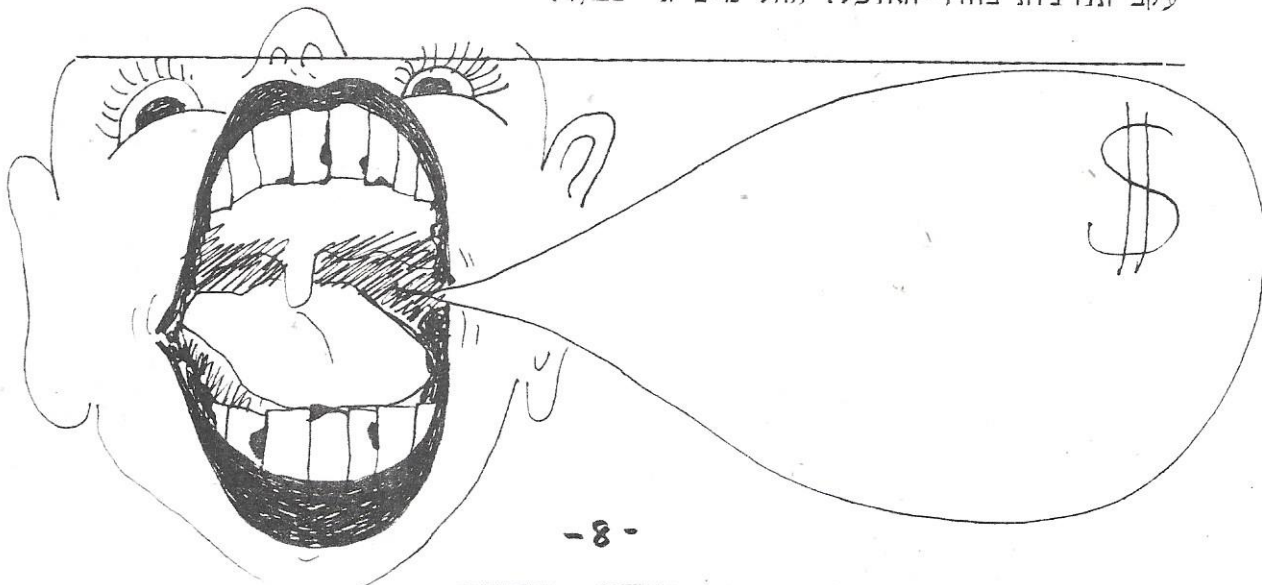
להתראות
רות גולן

צילומי רנטגן - תזכורת

כל מי שמקבל הודעה לקחת את צילומי הרנטגן שלו מהמרפאה נטרם עשה זאת, מתבקש לבוא ולקחת אותם בהקדם. אין באפשרותנו לשמור את הצילומים במרפאה.

תודה
צוות המרפאה

מן הספרייה: ב-6 השבועות הקרובים הספרייה תהיה סגורה בלמי ג' ביום ובערב, עקב תורנות בחדר-האוכל. החל מיום ג' 4/12.

ע'ה'ו'ת מ'צ'י'או'ת'

לשרה העצובה שלום וברכה!

כאשר אנשים מציבים לעצמם ולחברה בה הם בחרו לחיות אידיאלים ומטרות נשגבות, שלאורם הם שואפים לערוך ולהגשים את חייהם כפרטים ובמשותף, מן הדין שקיים סיכון כלשהו שלא את כל הדברים הנעלים האלה הם ישיגו בחיי היומיום וגם לא בטווחים היותר ארוכים. רבים מאי-תנו חשים כיום את הכישלון הצורב בכל הנדון, הן במטרות הציוניות כפי שציירנו אותן לתו-מנו בצעירותנו, הן באידיאל של חברה סוציאליסטית נטולת מעמדות, ובכלל בעולם החדש והטוב יותר, שקיוונו שיקום לאחר מלחמת העולם השנייה. היו כאן "פספוסים" בקנה מידה ענקי, שלנו לא היתה כל שליטה עליהם.

השאלה הנוגעת לנו היא, איך עלינו להגיב למצב בו הדברים אינם מצטיירים במציאות כפי שהיינו רוצים שיהיו לאור חלומותינו ושאיפותינו. אפשר להיות עצוב, ועצוב מאוד, כי אלה דברים הנוגעים בהוויתנו העמוקות ביותר. אפשר להיות מיאוש ולהפוך להיות אדיש להתרחשויות ולחיים. וישנה אפשרות שלישית והיא להכיר בעובדה שלא כל האידיאלים שהיינו רוצים שיתגשמו בחיינו אומנם יושגו, ועל כן עלינו לקבל עובדה זו ולהתאים את עצמנו למציאות שמסביבנו ולחיות בה את דרך החיים הטובה והערכית, שניתנת ליישום ולתשגה.

כאשר היינו חברה קטנה ואינטימית - יש מי שמכנה זאת משפחה ויש מי שמכנה זאת עדה - היה ביכולתנו להגשים דרך חיים שווינונית. קיוונו והאמנו שניצור אדם אחר, שבשכילו הדברים החומריים והאישיים יהיו מחשיבות משנית ושטובת הכלל ורווחת הכלל יהיו לנגד עינינו בעדיפות ראשונית ועליונה. במשך הרבה שנים כך חיינו כאן. היה שוויון מירבי - אף פעם לא מוחלט - והשוויון בין החברים היה נורמה מקובלת ואופרטיבית. היו אלה חיים יפים, גם אם היו אולי קשים לפעמים. התיאור ההיסטורי של שלופה בנידון אינו משקף את מה שהיה באמת.

ידענו שלא ניתן לפתח יישוב ראוי לשמו כאן, כאשר נישאר עדה קטנה ואינטימית. ברגע שהפכנו לקהילה גדולה יותר, פחות הומוגנית ופחות אינטימית, פגה גם האפשרות של המשך חיי חברה אינטימיים, כפי שהכרנו אותם לפני כן. עלינו להכיר בעובדה, שחברתנו השתנתה מעדה יוצרת לקהילה צורכת, שינוי שהוא משמעותי ביותר וספק אם רבים עמדו על השפעת השינוי הזה על התייחסות חבר הקיבוץ לנורמות ולהתנהגותו האישית שהיו מובנות ומקובלות בעדה האינטימית ואינן עוד. כך התפתח מצב חברתי, שבו העדיפויות עברו לסיפוק צורכי החבר ולהרגשת הרווחה שלו, וכך אחר-כך בא הצורך ליצור את האמצעים, כדי לספק את הצרכים האלה. זהו מהפך, שהתרחש מבלי שהיינו יותר מדי ערים לנ - עד שיום אחד ראינו שאמנם זה מה שקרה לנו. יחד עם השינוי הזה באה גם ההתייחסות לשוויון החומרי. בתקופת ה"עדה" היתה נורמה והיתה דעת קהל שהזהרתם הנורמה וגם אם היו חריגות בודדות בהתנהגות של חבר, הן לא היו מקובלות והיתה מחאה אפקטיבית כנגדן. לא רק מחאה של מוסדות הקי-בוץ, במידה והיתה כזאת, אלא מחאת דעת קהל החברים. דעת קהל זאת היתה המכשיר המרכזי היחיד שברשות החברה והוא היה מכשיר אפקטיבי למדי.

כאמור, נורמות ההתנהגות, בכל הנוגע לשוויון החומרי בין חברים, השתנו. לא רצינו יותר לחיות במושגים שאחד בודק את מה שיש לשני ומה השלישי מקבל מן החנוץ. הפרטיות של החבר השמירתה הפכו לצו עליון. על כן, שרה יקירתי, אפשר להיות עצוב ואפשר להיות מציאותי ולראות את הדברים כפי שהם מצטיירים לנגד עינינו, ולא כפי שהיינו רוצים פעם שיהיו.

את שואלת למה מוסדות הקיבוץ לא פעלו ולא שמרו בעוד מועד כנגד גילויי הפרות השוויון וכדומה. בחברה דימוקרטית מובהקת כמו שלנו המוסדות יכולים לפעול ולעשות אך ורק מה שמקובל על מרבית החברים ועל רצונם. המוסדות אינם מסוגלים לעצור תהליכים חברתיים שמת-הווים ושמרבית החברים רוצים בהם. זאת תשובתי להאשמה הסמויה שלך, למה לא עשיתי את שלי בעצירת התהליך ולמה אני בעיניך ציני, דבר שאינני כלל וכלל. לא זכור לי מקרה אחד שבו מוסדות המשק הביאו עניינו של חבר חריג לאסיפה, שבו האסיפה תמכה במוסד ולא בחבר.

הנני מקווה שגם אם את עצובה מאוד אינך עיוורת נאת רואה, אם רק תרצי לפקוח את עיניך במקצת, שהדברים שאת רוצה בהם בנידון אינם קיימים במציאות שלנו כיום. אנחנו צריכים לחיות חיי חברה שרוב החברים רוצים בהם, גם אלה שאינם שותפים לנוסטלגיה שלנו, כי הם אז עוד לא נולדו.

(המשך בעמ')

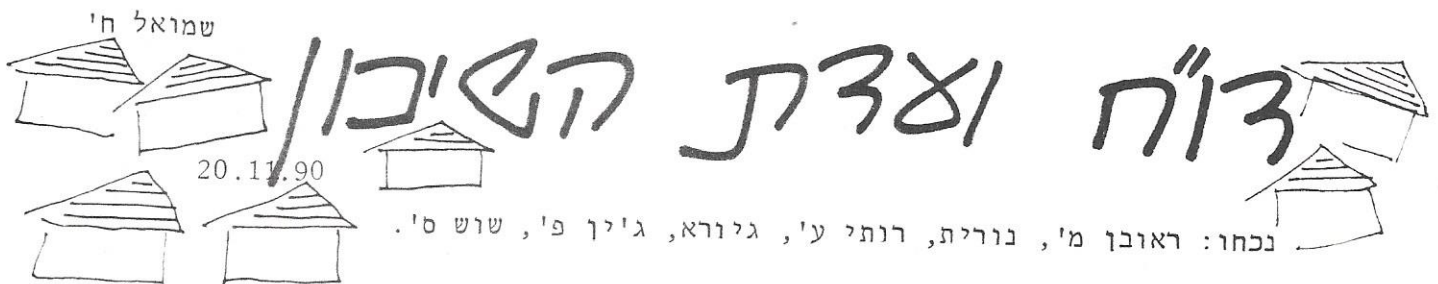
(להיות מציאותי - המשך)

האידיאלים והמטרות של חיינו, לפי הבנתי, צריכים להיות מושתתים על השיתוף והעזרה ההדדית, על עשייה משותפת בתוך חברה יוצרת וערכית, כולל ערכים הנוגעים לעם ולמדינה, ועל אחריות אישית וקולקטיבית לכל מעשינו.

את, שרה, כתבת: "אל תגבילו אותנו! (בלקחת אחריות - ש.ח.) תעודדו אותנו להשתחרר מדאגות אישיות על-מנת לקחת אחריות בממדים רחבים יותר".

דבר זה מזכיר לנו את הסיפור הנדוש על הבעל הנשלט ע"י אשתו והוא מצהיר שבביתם אשתו מחליטה על הדברים הקטנים, האפורים היומיומיים - כגון חינוך הילדים קניות נפרנסות והוא, הבעל, מחליט על הדברים הגדולים והחשובים חובקי-עולם, כגון המפרץ הפרסי ועתיד אירופה.

בידידות -

1. דירה זמנית

חבר שגר באופן זמני בביתו של חבר אחר אינו רשאי לבצע שינויים או שיפוצים בבית. אם עשה זאת, עליו לשלם עבור התיקון או כל נזק שנגרם עקב השינוי.

2. דירה של חבר בשנת חופש

הוועדה חוזרת ומזכירה לחברים הינצאים לשנת חופש, שעליהם לפנות את דירתם הדיירה תעבור לרשות ועדת השיכון עד לחזרתם. את חפציהם יוכלו לאחסן במחסן של ועדת החברה.

3. תקן שיפוץ

הוועדה הטילה על ראובן מ' ורותי ע' להכין תקן ציוד בסיסי בדירות שחברים משפצים בעצמם. התקן יכלול נושאים שונים, כגון מספר ארונות, שקעים חשמליים, צבע וימי-עבודה של בעלי מלאכה על חשבון המשק.

4. רונן ואורלי יעברו זמנית לבית של אסנת ודרור, הנמצאים בשנת חופש.

5. המשפחות הרוסיות

2 המשפחות הרוסיות הראשונות יגורו בדירה הראשונה שליד חדר-האוכל ובדירה שליד ג'ק כרבוך.

רשמה: נורית

ק'הת-הכרעים (מ')

כפי שכתבתי בשבוע שעבר - שאיפת צוות הנוידאן היא לרשת את כפר הנשיא בכבלים על יסוד התשתית הקיימת וליצור תוך כדי כך את הבסיס לתקשורת קהילתית דינמית.

המטרות של תקשורת קהילתית דינמית מרוכזות בשלושה תחומים עיקריים:

(א) ביטחון, במצב הביטחון הקיים בארץ, באיזור - העדיפות העליונה בזמן חירום היא ליצור תקשורת מהיר יעיל ובו-זמני עם כמות מרבית של אנשים.

לדוגמא - אתה יושב בבית ומסתכל בטלוויזיה בזמן חדירת מחבלים. טלפון קצר או כתובית שתופיע על המסך (לא משנה באיזו תוכנית אתה מתבונן) תודיע לך לעבור לערוץ הנוידאן הפנימי של הקיבוץ ובו יהיה מימסר עדכני על מה שקורה, מי נלחם במי, אלו אנשים צריכים לגשת לאן, וכו'.

או במקרה של שריפה, כאשר לא בכל המשק שומעים את האזעקה - תקשורת מסוג זה היא אפקטיבית ביותר. יש לציין שלרוב היישובים בקו העימות בצפון יש מערכת כבלים פנימית שבחלקה נתמכה ע"י משרד הביטחון.

(ב) מידע עדכני - בעזרת מחשב-כותרות שיוזן יומית ויתן אפשרות גם למי שלא מגיע לכל לוחות המודעות השונים לדעת מה קורה, איזה ישיבות, איזה חגים, איזה תחרויות שחיה או מופעי תרבות מתרחשים במשק ובאיזור.

בנוסף - צילום אירועים מקומיים שלא כולם מגיעים אליהם ובעלי עניין ציבורי (ישיבות הוועדה הכלכלית, ישיבות מזכירות, כשאפשר וכו') או חגים, חתונות בהקרנה חוזרת.

(ג) תוספת בידור - בעזרת 2-3 צלחות יהיה ניתן לקלוט את שני הערוצים הישראליים, שני הערוצים הירדניים, הערוץ המזרח-תיכוני, 2 ערוצים אירופאיים וערוץ אמריקני. יהיה מקום לערוץ או שניים מקומיים.

יכול להיות שחלק מהציבור יבוא ויגיד שמה שיש עכשיו בטלוויזיה הישראלית מספיק לו - אבל אצל רובנו קיימת התחושה ש-1) ישראל מבודדת, אם לא מנותקת, מן העולם המערבי והאלטרנטיבה היחידה לצופה הטלוויזיה היא בין שרי רז לדיויד גיל או יורם ארבל לעומת יורש העצר הירדני. ו-2) התקשורת הישראלית נעשית יותר ויותר ימנית או דתית - ובאמת מה אפשר לצפות משר תקשורת כמו פנחסי - ומשום כך העניין הזה של תוספת בידור או תקשורת יומיומי עם העולם החיצון חשוב מאוד.

מה שברור הוא שלקיבוץ כפר הנשיא במצבו כיום אין כל הכסף (הלא-רב) שאנחנו מבקשים, ע"מ להחיל תקשורת בכבלים בקיבוץ. הצעת המחיר הקיימת לרישות הקיבוץ פלוס מגברים, אנטנה, חדר שידור, 2-3 צלחות, מכשיר כותרות - היא בסביבות 30,000 דולר או 60,000 ש"ח, כאשר אנחנו מציעים שהעלויות יכוסו בחלקן מכיס החברים - כ-100 שקל לחבר, שיתנו 30,000 ש"ח ושאר הכסף מכיוון הקיבוץ - תרומות שמגיעות, עבודת חברים בשעות נוספות, מתקציבים מאוחדים של ועדות שונות - ס"ה עוד 30,000 ש"ח.

אני מניח שלכל אחד ואחד מאיתנו יש לגבי שלוש הנקודות שהצגתי סדר עדיפויות ודבר שמדבר יותר או פחות אל לבו. אבל אני חושב שלכמעט כל התושבים במקום ההרגשה, שקיבוץ בכבלים הוא צורך חיוני להמשך חיינו פה.

* כיום שיש הבא ייערך ערב חברתי במועדון בנושא טלוויזיה בכבלים.

** תוך שבועיים נערוך משאל, לראות מה עמדת הציבור בנושא.

בשם צוות הנוידאן - שלופה

התבקשתי לכתוב משהו על חוויות השתתפות זעירה באופרה.
בדמה לי שאיחרתי את המועד.
הסיבה להיסוס שלי היא שקרה לי לא פעם בעבר, שנסיון להביע חוויה
או חזיון אישיים מאוד בפני הציבור נכשל. אני לא אומר את זה בנימה
ביקורתית - לא כלפי הציבור ולא כלפי עצמי - אלא מפני שלדבר יש
רלוונטיות מסוימת בנוגע לויכוח בין אנגה לבין דודו.
מצד אחד, הנקודה המרכזית של דודו היא נכונה. צריכים להעמיד את העניין בפרופורציה נכונה.
אפילו מי שלא מבין את ההומור של דודו (וזהו הומור אנגלי אופייני - סטירה בדרך של בורלסקה,
לעומת, למשל, האירוניה המאפיינת סטירה צרפתית - לא קרה לו כלום).
סך-הכל הוא לא חייך, בו בזמן שהמטרה היתה להביא חיוך לפנינו העצובות.
אפשרות אחרת היא שחברים פשוט לא הבינו את העברית הספרותית של דודו. זאת בעייה כאובה, אך
דודו לא אשם בה.
מצד שני, יש לי ביקורת גם על דודו, בתור אחד שמתיימר להבין בביקורת ספרותית.
זרם חשוב בביקורת ספרותית עוסק בבדיקת מטפורה. התאוריה היא שהמטפורה בה משתמש הסופר
חושפת ומדגישה את הרגשות שלו מעבר לשפה הישרה, לעיתים אפילו מעבר למודעות שלו. באותו
זמן המטפורה חודרת לקורא בחוזקה, גם כן לא בהכרח רק באופן מודע.
בהשתמשו במטפורה של "לילי פוט" מעמיד דודו את עצמו באופן אוטומטי בתפקיד של גוליבר.
הוא המספר על העולם המגומד מגבוה.
אין ספק שההשוואה מתבקשת לפעמים - העיסוקים של כפר הם לעיתים קטנוניים למדי, אך על
דודו להבין, שבתור מזכיר לא רצוי שיכריז על עצמו כענק בין ליליפוטנים.
לי נדמה שזהו מקור התגובות החריפות. ישנם חברים שמרגישים נימה של התנשאות בהומור
של דודו.

ג'ורג'

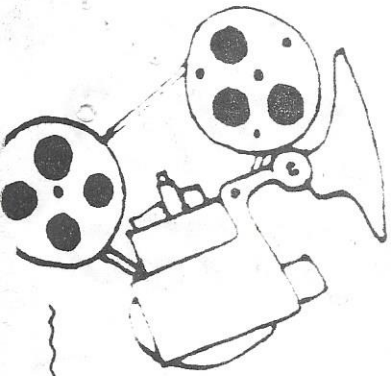
לקראת תקציב 1991 **תקציב-כסף** \$.....
בגדי עבודה ונעלי עבודה

כמו בשנה שעברה, יש לחברים הברירה לכלול את התקציבים הנ"ל בתקציב הכלל או לא.
כל חבר הרוצה לשנות את ההסדר שלו לגבי שנת 1991, מתבקש להודיע על כך לדבי חצור,
בהנהלת החשבונות או ע"י פתק לת"ד 69.

ט"ז כסלו תשמ"ה (1984) - רינה וולפסדורף
י"ז כסלו תשמ"ו (1985) - גבי הרטה וינטר
י"ט כסלו תשל"ז (1976) - לואי נתן
כ"א כסלו תשמ"ט (1988) - גבי לילי רזניק

נר זכרון

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

R A G T I M E

שֵׁם הַסֵּרֶס: רֵגִיטִימֵם

בִּימוּי: מִילּוּשׁ פּוֹרְמָן

מִשְׁחָק: מֵרִי סְטִינְבוֹרְגֵן, ג'יממס קאגני, נורמן מילר

רגטיים, לבד מהיותו סגנון במוסיקה, הוא גם תקופה, תקופה סוערת ובושמת קצב. ספרו הנפלא של דוקטורוב מתורגם ע"י הבמאי מילוש פורמן לסרט מהנה וקצבי. למילוש פורמן יש מגע-יד עדין והוא מעצב את פסיפס הדמויות והאירועים בעדינות ובאנושיות, עם המון אהבה והזדהות ועם הרבה חום. הסיפור המרכזי של הסרט הוא סיפורו של פסנתרן הרגטיים הכושי ווקר קולהאוז ומאבקו העיקש ללא ליאות בעוול שנגרם לו, כאשר כבאים גזעניים השחיתו את מכוניתו החדשה. מאבקו של ווקר הוא כפול: נגד טחנות הצדק ונגד עוולות החברה הגזענית. למי שמעוניין לדעת, הספר מבוסס על סיפור של היינריך פון קלייסט "מיכאל קולהאס", שהוצג בתיאטרון הקאמרי. סרט גדוש קצב ומבחינה זו הוא מוצר טיפוסי של מילוש פורמן.

בשבוע הבא: "עונת יובש לבנה" עם מרלון ברנדו ודונלד סתרלנד.

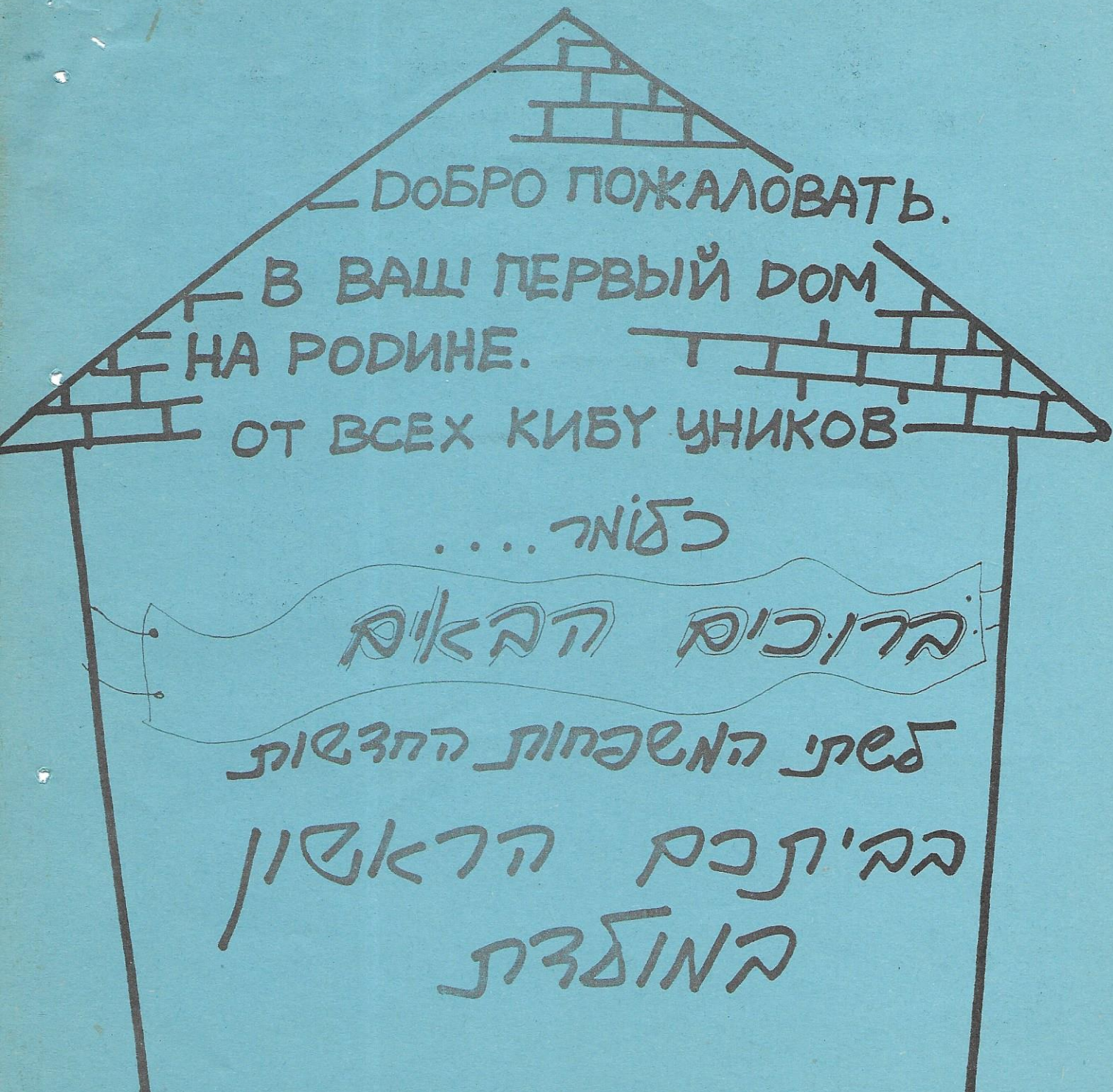
ו. (ווקר) סרטים

**"צ'ריפון
התרמון"**

במבנה קטן ליד ביתה, עם תצפית משגעת על הרי הגולן, מציגה רינה כתן מפרי עמלה. "שנים לא עסקתי באובניים" היא אומרת, "אבל כמו קרמיקאים רבים בימינו, חזרתי לעיצוב כלים, ואני מתרכזת בפיתוח צבעים ועיטורים מעניינים." למכירת התוצרת יש לה כמה "סוכנים פרטיים": אחד בחצבה, ואחד ברגבה, ששם מוצעים הכלים למכירה בצרכנייה. רבאקה מטפלת בשינוק ב"דיזנגוף סנטר", וכמובן, יש תצוגה בצריף המלונות. יום אחד היא תחזור גם לפיסול, "אבל לזה יש הרבה סיכונים". היא מספרת שאפילו בדיזנגוף סנטר פעם נשבר לה פסל גדול. רינה מזמינה את החברים לבוא לצ'ריפון, ששם היא מחזיקה גם כלים מסוג ב' במחירים מנזלים, להתרשם. לתושבי המקום ניתנת הנחה של 20% על כל כלי.

(שם זמני)

רשמת - אנגה

ДОБРО ПОЖАЛОВАТЬ.
В ВАШ ПЕРВЫЙ ДОМ
НА РОДИНЕ.
ОТ ВСЕХ КИБУ ЧНИКОВ

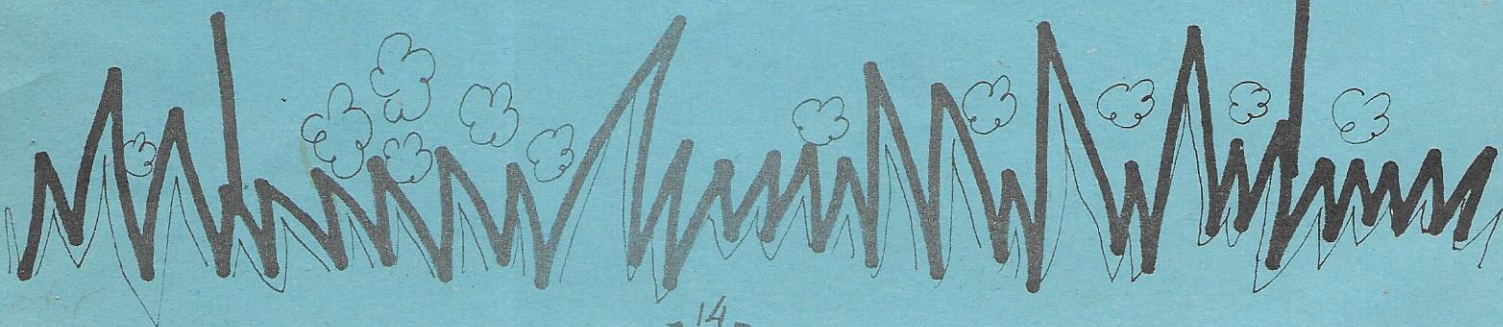
כדור

הדורים הראשונים

שתי המשפחות החזקות

בהיתכס הראשון
במחצית

מכס חדרי כפר הנשיא.

חברים שלום,

מזה כ-3 חדשים אני מרכזת את מערכת הבריאות, וחשתי שהגיע הזמן לשתף אתכם במספר בעיות והליכים שעוברים על המערכת. אתחיל בתמונת מצב:

אנחנו קבוצה עם אוכלוסיה של קרוב ל-600 נפש. אחוז גדול של האוכלוסיה מורכב מחברים שעברו את שנתם ה-60 וכן יש לנו יחסית להרבה קבוצים אחרים אוכלוסיה גדולה של הורי חברים בגילים מתקדמים מאד. ככל שגילו של אדם עולה, מתרבות הבעיות הרפואיות שלו והזדקקותו למערכת הרפואית בבית ובחוץ.

שנים רבות עבדו במרפאה שתי אחיות. היום כאשר העומס והלחץ גדולים הרבה יותר, גם בגלל העליה במס' המטופלים וגם בגלל עליה בגיל המטופלים, עדיין עובדות במרפאה שתי אחיות בלבד והוספנו כעזרה, משרה של מזכירה רפואית. צריך להבין שמערכת הבריאות שלנו כורעת תחת העומס והאחיות בעיקר עושות מאמצים אדירים לשמור על רמת השרות והטיפול. אנו זקוקים נואשות לעזרתכם בהבנה ובשנוי הרגלים כדי שנוכל להמשיך לטפל בכם בצורה המקצועית ביותר.

מנגד למערכת בבית, עומדת מערכת בריאות מחוץ לקבוצה, שמציבה לנו יותר ויותר קשיים. ישנו היום מאבק כוחות מר, בין קופת חולים לבין המשרדים הממשלתיים שמנוהלים, לדעתי, ברובו על גבו של החולה. לרשותה של קופת חולים הכללית עומדים פחות ופחות משאבים ואי לכך היא מספקת פחות שרותים ביותר כסף ובפחות חפשיות.

למה אני מתכוונת:

תרופות: אנו מקבלים הקצבת תרופות קטנה שלא עונה על כל הצרכים שלנו. כל מה שמעבר להקצבה עלינו לקנות, או בבית מרקחת של קופת חולים, או בבית המרקחת הפרטי. התרופות מגיעות לעיתים באחור ובחסר למרות ההזמנות המאושרות ע"י קופת חולים עצמה. לכן, אנא, אל תוציאו את תיסכולים על האחיות אם התרופה לה אתם נזקקים לא הגיעה. אין זה אשמתן, הן עושות כמיטב יכולתן שתקבלו את התרופות בזמן. אל תחכו עד שנגמר הכדור האחרון בשקית. דאגו במועד לחדש את המלאי שלכם. אל תחכו לסוף השבוע לגלות שאין לכם מספיק תרופות לעבור את השבת.

לא פעם אנו נשלחים לרופא אשר רושם לנו תרופה שאינה כלולה בספר התרופות של קופת חולים. תפקידו של רופא המשפחה הוא למצוא את התרופה המקבילה שקופת חולים מספקת. עליכם להבין ששם התרופה אינו מראה על תכולת מרכיביה, אלא זהו שם שיצרן מסויים החליט להעניק לה. לדוגמא: תרופה שכיחה כמו אקמול, נראית כמו נוכל שבורח מהאינטרפול עם ערימה של תעודות זהות שונות. היא יכולה להיקרא אקמול או פראצטמול או דקסמול. היא לעיתים מופיעה כגלולה לבנה עגולה ושטוחה, לפעמים עם קו במתניים. היא יכולה להראות כמו סירופ בצבעים שונים, או כמו גלולה מוארכת וצהובה. ואם מוסיפים לה קצת צבע כחול וקצת קודאין (תרופה נוספת) היא תקרא אקמול פורטה. וכל זה לתרופה הפשוטה ביותר המצוייה בשוק. תארו לעצמכם מה קורה לתרופות המורכבות יותר. לכן, אם קיבלתם תרופה בשם שונה ממה שרשם לכם הרופא המומחה, אתם מקבלים את תכולת המרכיבים הרפואיים הנכונים בשם של יצרן אחר. לעיתים נדירות, במקרים של תרופות יחודיות יותר, התרופה אכן לא מסופקת ע"י קופת חולים, ואז אנו מקבלים אשור קניה מיוחד, עם החזר כספי. גם זה תהליך מסובך למדי. צריך להבין שתורפות הן מצרך יקר ואיננו יכולים לקנותן בשוק הפרטי, כי פשוט אין לנו כסף, ולכן עלינו לעשות כל מאמץ להשתמש בתרופות שמספקת לנו קופת חולים. שוב קבלו זאת בהבנה

זה מתפקידו של הרופא שלנו להשיג לכם את התרופה הנכונה עם התכולה הנכונה ולא חשוב השם. כי כפי ששיקספיר כבר אמר: "הורד - עוד ימתק ריחו, ולו גם נשנה את שמו".

קושי גדול נוסף הוא להגיע לרופאים מומחים. שוב גם כאן אנו מוגבלים ע"י קופת חולים. כאשר אדם נשלח לבית חולים לאשפוז או למרפאה, הוא מקבל טופס 17, שזוהי התחייבות לתשלום. תמורת הטיפול שהאדם מקבל, קופת חולים חייבת לשלם לאותו בית חולים. היום מאשרים לנו מתן טופס 17 רק לבתי חולים ממשלתיים באיזורינו, דהיינו - צפת או פוריה, ובמקרים מיוחדים - רמב"ם. לבתי חולים של קופת חולים יותר קל להגיע, דהיינו - עפולה או בית חולים כרמל. רק אם ניתן להוכיח שאין באיזור רופא מומחה שיכול לטפל בבעיה במיוחדת של חולה מסויים, ניתן לבקש אשור מיוחד מהרופא המחוזי לשלוח את החולה לבית חולים שלא באיזורינו. כך שלא תמיד ניתן להגיע דווקא לרופא או לבית החולים המסויים שנרצה, כי אנו מוגבלים ע"י קופת חולים ואין לנו כסף לרפואה פרטית. כל ביקור אצל רופא פרטי, עולה 100 ש"ח ומעלה.

נחזור למערכת בבית - כמה כללים פשוטים שאני מבקשת מכם לזכור כדי לשמור על יכולת התפקוד של הצוות הרפואי.

1. אנא הקפידו לבוא למרפאה בשעות הקבלה בלבד.

2. אל תפנו לאנשי הצוות הרפואי בשאלות רפואיות, בחדר אוכל או במדרכה. קודם כל, הטיפול אז לא יכול להיות עינייני, מקצועי ודיסקרטי. כמו-כן, גם הצוות הרפואי זכאי לחיים פרטיים ולשעות מנוחה שקטות ללא בלבולי מח.

3. במשך הערב וסופי השבוע, הקפידו לפנות לאחות התורנית הרשומה ובעניינים חיוניים בלבד, או לחובש התורן הרשום. האחיות עובדות קשה משך היום ועובדות שעות ארוכות, וכן עושות תורנויות רבות. אחות שאינה בתורנות היא בן אדם פרטי שאינו עומד לרשותכם 24 שעות ביממה. פרט כמובן למקרה חרום של "סכנת חיים". כאשר יש חובש תורן, הוא מוסמך לטפל במקרים מסויימים (ועל כך יש לו הנחיות ברורות שתואמות את הכשרתו) או להתייעץ עם הרופא בבית, או לשלוח אתכם למד"א בחצור או לבית חולים. קבלו סידור זה בהבנה, זהו אחד מהאילוצים של חיינו והימנעו מפנייה לאחות, שתעמיד אותה במצב לא נעים ולעיתים אף בעימות לא נעים. במידה ויש שאלות או בעיות מיוחדות, ניתן לפנות אלי ואני אעזור לכם במציאת פתרון הולם.

4. כאשר בן משפחתכם נמצא באשפוז, אנו עושים כמידת יכולתינו לעזור, בסדורי הסעה, ובמציאת חברים שיבקרו או ישבו בשעת הצורך. לא נוכל לטלפן לבית חולים לקבלת דיווח שוטף על מצבו, מכיוון שבתי החולים לא מוסרים יותר מידע בטלפון. גם לא לאחיות. זכותם של בני המשפחה לפנות לרופא בבית החולים לקבל כל הסבר שתרצו - נצלו זכות זו. הוא יתן לכם יותר הסברים פנים אל פנים, מאשר לאחות בטלפון. במקרים מיוחדים - האחיות תבקשנה מהרופא שלנו כאן והוא ע"פ שקול דעתו המקצועי יחליט מתי להתקשר לבית החולים.

ולנושא האחרון - עוד קצת סבלנות:

קיימנו ישיבה על תפקידי המזכירה הרפואית, בהשתתפות הצוות כאן וצוות הדרכה מבחוץ, וגיבשנו דפוסי עבודה. גם כאן, עליכם להבין שרות רחמני עובדת קשה ומנסה לשרת את צרכיכם מעל ומעבר ואנא, הימנעו מבטויים כלפיה כגון "מה את עושה בכלל כל היום" או "בשביל מה את יושבת כאן".

לאף אחד לא נעים לשמוע הערות כאלה על עבודתו, והעבודה שלה תמיד תחת לחץ מכל הכיוונים.
 כדי לייצל את יום העבודה של רות, החלטנו לקבוע שעות קבלה אליה, והן תהיינה 10:30-12:30, ורק בשעות אלה תוכלו לפנות אליה - גם טלפונים. רק במקרים דחופים בלבד היא תענה לכם, שלא בשעות הקבלה. לכן, למען הסדר הטוב, אנא, אל תתקשרו לפני 10:30, ואל תכעסו עליה אם היא תבקש מכם לדחות את הפניה לשעת הקבלה.

כמו-כן ברצוני להבהיר שתצטרכו לקחת יותר ויותר אחריות על בריאותכם, וכל הקשור לכך, ולא לסמוך על הצוות במרפאה שיבצע עבורכם דברים שאינם רפואיים מקצועיים גרידא.
 לדוגמא: הזמנתם תרופה - בררו אתם מתי היא מגיעה.

נסעתם לרופא במרפאת חוץ - דאגו לסדר את התור הבא עוד לפני עוזבכם את מרפאת החוץ. דאגו להביא מכתב לרופא שלנו. לפני נסיעתכם - ודאו שכל הטפסים בידיכם, יום-יומיים לפני הנסיעה, ולא בשעה 10:00 בלילה שלפני. חשוב לוודא שאתם מצויידיים בטופס 17, לפני כל פניה לבית חולים או מרפאת חוץ, ובמיוחד לפני נסיעה לא צפויה למיון.

רות רושמת את שמכם בספר התחבורה. עליכם לדאוג לסדורי התחבורה. במידה ואתם זכאים להסעה, תודיעה רות לסדרן, והוא רשאי לצרף מס' נסיעות לאותו יעד, גם אם זה אומר שלעיתים תצטרכו לצאת מעט מוקדם, או לחכות למישהו אחר. כמובן במקרים מיוחדים נתחשב בנסיבות.
 במידה ואינכם זכאים להסעה ע"ח בריאות, אנא דאגו לסדרי תחבורה כפי שאתם דואגים לכל יציאה אחרת שלכם מהמשק.

אם קיבלתם תור למרפאת חוץ ואתם רוצים לשנותו, תצטרכו לעשות זאת בעצמכם. כך גם תוכלו לקבוע תאריך נח לכם ולא תצטרכו לבטל פעם נוספת. תאמינו לי, יש לרות מספיק טלפונים לבצע משך היום בעניינים רפואיים מקצועיים כעזר לצוות הרפואי. בריאותינו היא שלנו ובאחריותינו. המרפאה אחראית לטיפול הרפואי מקצועי בנו. אני יודעת שהפלתי עליכם די הרבה ובבת אחת, ויהיה קשה לעכל את הכל, אני עומדת לרשותכם לשאלות, הסברים והבהרות בימי א', ג', ה' אני במשק כל היום. בשאר הימים אפשר גם לטלפן בערב לקבוע פגישה או לשמוע הסבר קצר, דברים דחופים יטופלו בהתאם. נסו לעבוד אתנו בשתוף פעולה, וכולנו נצא נשכרים.

יניטה

דרייח חדשי לשנת 1990
מאטבר
Sep-90

הוצאות חברה	תכנון 9 חדשים	ביצוע 9 חדשים	ביצוע '89 9 חדשים
כלכלה	942	868	883
כביסה	85	75	114
אנרגיה	450	401	353
שירות לחבר	36	25	53
וו. תרבות	35	35	45
וו. חברה	13	14	14
כרטיסי אוטובוס	83	90	73
השתלמות פרטית	15	18	14
לימודים אדושים	83	68	78
רדיו וטלוויזיה	54	51	38
אחזקת דירות ומוסדות	108	127 *	97
בריאות	289	247	277
פעולה ציבורית ומילואים	25	28	14
תקציב אישי	788	865	784
כללי	124	148	100
סייה	3,129	3,058	2,937
=====			
ילדים			
הלבשה, הנעלה, אספקה	115	49	72
גיל הדר	22	17	17
בייס יסודי	30	40	66
בייט תיכון	37	37	64
חינוך מיוחד	44	19	43
שיטורים	26	18	25
החזקת דירות	17	11	18
כללי	31	23	40
סייה ילדים	321	214	344
=====			
סייה	3,450	3,272	3,281

*הסכום בדרייח הקודם היה טעות. תוקן בזה.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * For the next six weeks Meir will be working in the Dining Room on Tuesdays, so the library will be closed, including evenings, on that day.
- * By the time you read this, the two Russian families making their "first home in Israel" in Kfar Hanassi should have arrived. One of the families is apparently connected by marriage to the Collins/Bergman family. Their accommodation will be in the flat next to Mrs. Bilgory, and in the flat next to Jack Carabok. We hope they will feel at home here.
- * Renè Cohen has a varied collection of ceramic ware in the "building" next to her flat, and will be pleased to show them to you. (For 'locals' there are reduced prices).
- * Efrat Edelstein has left us for a year's extended leave.
- * Le'at Goldberg and Segal Hadar are joining the Army this week. Good luck to all.
- * Apparently people are really taking notice of the 'warnings' not to take utensils home from the Dining Room, and if they want to eat at home, are bringing their own. (You mean to tell me that the method of "punishment" works in kibbutz too?)
- * Our publicity really seems to have results: I told you that some budgies had disappeared from the children's farm? Well, after we told people about the 'theft' one budgy at least was returned. What do you know?
- * We have rented a new flat in Tel Aviv, for chaverim to spend a (not too expensive) holiday. The flat is also not far from the sea, in Geulah Street, off Allenby, and most important, it is on the first floor. May we all enjoy it - in turn.

Reggie is displaying her toys etc. in Kibbutz Afikim this week. This is one of the biggest kibbutzim in the country, and she hopes that what with chanukka coming up she will do a good trade.

- * Hope you enjoyed your Bingo evening. Shabbat Shalom, keep well, INGE

16 Kislev (1984) - Mrs. Rina Wolfsdorf
17 Kislev (1985) - Mrs. Herta Winter
19 Kislev (1976) - Louie Nathan
21 Kislev (1988) - Mrs. Lilly Resnik

נר זכרון

H A P P Y _ _ _ B I R T H D A Y

4.12.90. Ma'ayan Palma
5.12. Miriam Cohen
Ma'ayan Masser
8.12. Ivan Levine
Dannie Friedlaender

T O N I G H T - Social Evening

in the Moadon at 21.30 (refreshments will be served from 20.45)
with Russian families who are living in neighbouring
kibbutzim, and with the chaverim looking after them.
(I'm not quite sure what language will dominate, but you are
cordially invited)

F I L M O F T H E W E E K - R A G T I M E

with Mary Steinborgen, James Cagney, Norman Miller
Ragtime is, apart from being a style in music, also the sign of a
period in American culture. The film is based on the life story of
the Negro pianist, Walker Colehouse, who fights against racism in order to
be recognised.

Next week: A film with Marlon Brando and Donald Sutherland
(The name, freely translated from the Hebrew: "Dry White Season")

From the Clinic: We should like to remind you that we no
longer have the possibility to store X-ray photographs.
Please come and collect any you may
have left with us in the past.

